

Overweging

"Ontzet en opgetogen verlieten ze het graf; ze haastten zich om het aan zijn leerlingen te vertellen. Op dat moment kwam Jezus hun tegemoet en groette hen. Ze liepen op Hem toe, grepen zijn voeten vast en aanbaden Hem".

Matt. 28:8-9

Heb jij ook wel eens de laatste bladzijde van een boek gelezen terwijl je eigenlijk nog maar halverwege was? Ik wel. Dan was het verhaal zo spannend of zielig, dat ik eerst zeker moest weten dat het goed afliep, voordat ik verder kon lezen.

Als wij horen over het lijden van Jezus, weten we hoe het afliep: Hij stond op de derde dag weer op. Maar dat wisten de vrouwen niet; zij waren in diepe rouw. Hun leraar en vriend was onschuldig gestorven door een vreselijke marteldood.

En in deze toestand maken zij iets indruk-wekkends mee: een aardbeving, een lichtflitsende engel en het graf dat wordt geopend. De vrouwen waren zowel angstig als diep vervuld van vreugde. Ik probeer me voor te stellen hoe het voor de vrouwen was. Die eerste tijd moet enorm verwarrend zijn geweest: wat gebeurt hier? Kan ik mijn ogen en oren wel vertrouwen? Ben ik wel helemaal bij zinnen?

Misschien was het voor jou ook wel een shock toen je je voor de eerste

keer realiseerde dat Jezus écht opstond uit de dood. Eerlijk gezegd kan ik mij niet zo'n moment herinneren. Ik heb het paasverhaal van kleinsaf gehoord en beetje bij beetje begrijp ik meer van de opstanding van Jezus. En soms realiseer ik me: Hij leeft en nu nog steeds!

De vrouwen gingen haastig op weg om het aan anderen te vertellen. Als ze Jezus tegenkomen vallen ze voor Hem neer en aanbidden Hem. Dat is wat er met je gebeurt als je Jezus ontmoet en ziet wie Hij is: je wilt het anderen vertellen en je maakt Hem groot.

Het kan voelen alsof je met Pasen opnieuw het verhaal hoort waarvan je weet hoe het afloopt. Toch is dat niet helemaal waar.

Jij en ik zijn ook personages in het verhaal. Vrouwen bij wie Jezus op hun levensweg verschijnt. Wat doen we daarmee? Als we na Pasen willen groeien in geloof, moeten we regelmatig, net als de vrouwen op die vroege ochtend, naar het lege graf gaan en ons realiseren dat Jezus leeft. Dan wordt het verhaal nooit saai. Dan wordt er weer een hele inspirerende bladzijde aan toegevoegd.

Marije Koelewijn
GASTSCHRIJFSTER

Marije Koelewijn (1979) is getrouwd, moeder en studeert theologie aan de Evangelische Theologische Faculteit (Leuven). Daarnaast is Marije ouderling (lid van de kerkenraad) in de Zuiderkruiskerk in Maastricht.

